

Република Србија
**МИНИСТАРСТВО ДРЖАВНЕ УПРАВЕ И
 ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ**
 Број: 011-00-00053/2017-20
 Датум: 27. јануар 2017. године
 Бирчанинова 6
 Београд

СТАЛНА КОНФЕРЕНЦИЈА ГРАДОВА И ОПШТИНА
 БЕОГРАД

08/1
 08.02. 2017. год.
 БЕОГРАД

СТАЛНА КОНФЕРЕНЦИЈА ГРАДОВА И ОПШТИНА БЕОГРАД

Македонска 22/VIII
 Београд

Поштовани,

Поводом вашег дописа коју сте доставили овом министарству, а која се односи на примену одредби 106-108 Закона о запосленима у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе („Сл. гласник РС“ бр. 21/16), указујемо следеће:

Одредбом члана 106. Закона предвиђено је да **решење о избору кандидата са листе за избор** доноси службеник на положају који руководи органом аутономне покрајине, односно начелник управе у року од 15 дана од пријема листе за избор. Решење садржи лично име кандидата, као и назив радног места за које је изабран, а образложење решења посебно садржи радње које је конкурсна комисија предузела у току изборног поступка.

Одредбама члана 107. Закона предвиђено је да је изабрани кандидат дужан да ступи на рад у року од 15 дана од дана **коначности решења о пријему у радни однос**, изузев ако му послодавац из оправданих разлога не продужи рок. Ако изабрани кандидат не ступи на рад у року који му је одређен, сматра се да решење о пријему у радни однос није донето, а службеник на положају који руководи органом аутономне покрајине, односно начелник управе може да изабере другог кандидата са листе за избор.

Чланом 108. Закона прописано је да се решење о пријему у радни однос изабраног кандидата доставља свим кандидатима који су учествовали у изборном поступку и који могу на то решење изјавити жалбу жалбеној комисији.

Из напред наведених одредби закона произилази да се решењем руководиоца органа у току конкурсног поступка, одлучује о избору кандидата (члан 106. Закона) и о пријему у радни однос (члан 107. Закона). Имајући у виду да се обавеза доношења решења наводи у два одвојена члана, наилази се на недоумице у погледу доношења ова два решења као два одвојена акта.

Ако се ради о два одвојена акта, произилазило би да се оба решења достављају истим кандидатима и да имају право жалбе на њега. Јер, иако се код решења о избору кандидата са листе за избор посебно не наводи да се исто доставља кандидатима и да имају право жалбе на њега, жалба није изричито искључена. Међутим, изборни поступак чини једну целину у оквиру ког наведена решења имају исту правну последицу (попуњавање радног места) и заснивају се на истом чињеничном основу, односно доносе се на основу чињеница које су заједничке и за избор кандидата са листе и за пријем у радни однос изабраног кандидата са листе. Тиме би исте странке у

поступку имале право на две одвојене жалбе на два одвојена решења које се заснивају на истом правном и чињеничном основу, а последице усвајања жалбе су исте, односно доводе у питање законитост избора кандидата са листе за избор.

Такође, ако су последице неступања на рад изабраног кандидата у складу са чланом 107. Закона, те да се сматра да решење о пријему у радни однос није донето, тада остаје отворено питање како ова ситуација утиче на посебно решење о избору кандидата са листе, јер онда и то решење остаје правно неодрживо, јер руководиоца може да изабере другог кандидата са листе.

Стога, имајући у виду све напред наведено, произилази да је интенција законодавца била да се у жалбеном поступку омогући оспоравање избора кандидата са листе за избор и његов пријем у радни однос као једне правне целине конкурсног поступка, те је наше мишљење да у овој правној ситуацији треба једним решењем одлучити о избору кандидата са листе и његовом пријему у радни однос. Наведено решење у образложењу треба да садржи, поред осталог и радње које је конкурсна комисија предузела у току изборног поступка (елементи образложења које су прописане за образложење решења о избору кандидата), а у погледу права на жалбу, начина достављања, као и лица којима се наведено решење доставља треба применити члан 108. Закона. Тиме би се и правне последице неступања на рад изабраног кандидата по члану 107. Закона, односиле и на одлуку руководиоца о избору кандидата са листе, тј. сматрало би се да ни она није донета, јер је део јединственог решења за које се по законској презумпцији у тој ситуацији сматра да није донето.

ДРЖАВНИ СЕКРЕТАР

Милош Поповић